

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De malis quæ sequuntur ex prodigalitate. Cap. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

illis qui ex frigore dicuntur stultas manus habere. ¶ Secundo possumus in hoc prodigium à largo distinguere : quia prodigus sua non tribuit, sed perdit. In tribus casibus videtur aliquis rem suam velle perdere. Primo, cum liquoré vasi pleno super infundit. Secundo, cum in vase corrupto vel immundo ponit. Tertio, cum dat pro nihilo. Et his tribus modis possumus dicere quod perdit prodigus sua. Quasi enim ea pleno vasi infundit, quando dat ea diuitibus. Vnde Prosper in libro de vita Contemplativa: Habentibus dare nihil aliud est, quam perdere. ideo monet dominus Luc. 14. ad dandum pauperibus, dicens. Cum facis conuiuium, voca pauperes, debiles & claudos, &c. Item in eodem: Pauperes ac debiles caecos & claudos introduc huc. & Luc. 1. dicit beata Virgo, dominum esurientes impleuisse bonis. & David etiam dicit in Psalms Pauperes eius saturabo panibus. & 4. Reg. 4. legitur quod steri. oleum cum vasa plena essent. Sed quorundam oleum tunc solum fuit quando vasa plena sunt; vasis autem vacuis stat, diuitibus autem, parati sunt dare, pauperibus vero non. Prodigus etiam quasi vasi corrupto sua infundit, quando dat ea histrionibus vel aliis inhonestis personis. Contra illud Eccl. 12. Benefac humili, & ne detis impio, & iterum: Si bene feceris, scito cui bene feceris. In duobus casibus precipue non est dandum impio: scilicet cum creditur quod propter hoc iustitiam debeat negligere, vel cum propter aliquod officium inhonestum hoc querit, sicut faciunt histriones. Hier. Paria sunt, dare histrionibus, & sacrificare demonibus. Prodigus etiam pro nihilo rem suam dat, quando dat eam pro vana gloria quae nihil est in valore. vnde Io. 8. Si ego glorificabo me ipsum, gloria mea nihil est. ¶ Tertio potest distingui prodigus à largo in hoc, quod largitio ipsius quaedam est aucupatio. vnde sicut aucupes non dicuntur largi, nec liberales in aues, quantumcunque frumenti circa laqueos apponant: nec aliquis dicitur liberalis in pisces vel mures quos capere vult, etsi escam delectabilem apponat in hamo vel muscipula. Sic liberales dicendi non sunt qui ideo sua largiuntur hominibus, ut eos capiant, ut pro eis fiat si venerit aliqua electio. vnde Iere. 5. Inuenti sunt in populo meo impij, insidiantes, quasi aucupes, laqueos ponentes & pediculas ad capiendos viros. ¶ Quarto potest distingui prodigus à largo: quia verè largus, de suo largus est: prodigus vero, de alieno frequenter. Sene. Magni animi non est qui de alieno liberalis est.

De malis quae sequuntur ex prodigalitate.

CAP. II.

Mala vero quae sequuntur ex prodigalitate haec sunt, scilicet paupertas usque ad mendicitatem. vnde Luc. 15. de filio prodigo,

digo,

digo, qui cupiebat implere ventrē suū de siliquis quas porci mā ducabant, & nemo illi dabat. Sequitur etiā inde q̄ prodigus incidit in manus vsurariōrū, quī totū eum comedūt, vt videatur incidisse in illā imprecationē Psal. Scrutetur fœnerator omnem substantiam eius. Quanta sit seruitus vsurariōrū, illi soli nōnerunt, qui quādoque in manibus eorum fuerunt. Sequitur etiā inde peccatū rapinæ. Frequenter enim aliena aufert qui prodigē confert. vnde prodigus similis est aranea quæ muscas deuorat, & texedo telas inutiles eniscerat se. Sequitur etiā inde contemptus honorū spiritualiū. Ille enim qui prodigus est, interdū dat omnia bona sua spiritualia pro x. l. solidis, ex quibus cōuiuium aliquod facit, similis Esau qui primogenita sua dedit pro lenticula, & abiit paruipendens q̄ primogenita sua vendidisset, vt legitur Gen. 25 vnde Thren. 1. Dederunt quæq; pretiosa pro cibo ad refocillandam animam. Prodigus adeo spiritualia contemnit, vt magnum reputet ventres pascere, & opprobriū credat esse animas pascere, cū tamen dicat Aug. Non est magnū pascere ventres morientes: sed magnum est pascere animas in æternū victuras. Prodigus honorem reputat pascere porcos: id est, homines gulosos & luxoriosos, qui iudicio scripturæ porci sunt. vnde legitur de filio prodigo, Adhæsit vni ciuium regionis illius, & misit illum in villā suā, vt pasceret porcos suos. Magnū verò dedecus reputat filios Dei pascere, in hoc absq; dubio filio Dei magnā faciēs contumeliā, dum officiū illud contēnit quod filius Dei specialiter sibi assumere voluit. vnde in Psal. Ego autem cōstitutus sum rex ab eo super Siō mōrē sanctū eius, quod est contra illos prælatos qui dedignantur prædicare, quia comites sunt: licet enim essent reges, non tamen indignum esse eis officiū prædicationis, cū filius Dei specialiter ad prædicandū venerit: vt haberi potest ex eo quod dicitur Marc. 1. In vicinos eamus & ciuitates, vt ibi prædicemus. & Luc 1. Visitauit nos oriēs ex alto: illuminare, &c. & Io. 18. Ego ad hoc natus sum, & ad hoc veni in mundū, vt testimonium perhiberem veritati.

De stultitia prodigi.

C A P. III.

Prima stultitia prodigi, q̄ ipse sciens & volens partem suam facit deteriorē quādoq; etiā nullā. Ideo maledictus est. vnde Ber. Si maledictus est qui partē suā deteriorē facit: quid ille qui penitus se reddit expertē? Expertem se reddit, qui de bonis suis nullā partē sibi referuat. ¶ Secunda stultitia prodigi est, q̄ ipse rem illam quam super omnia amat facere, ita vult facere, q̄ diu facere nō possit. Hanc stultitiam ostendit nobis philosophus,